

involvira po zmislu in po besedilu zakona tudi prevaro mejaša, ker se znači kakor odstranitev markacije. Tudi v tem oziru nima pomena navzočnost mejaša, osobito ker je bil le po naključju priča dogodka in ker se dejanje ni izvršilo kakor nadaljevanje popravljanja meje, in tako obtoženka ne sme uveljavljati, da je bilo njeno dejanje zgol demonstrativnega značaja, ker sicer tudi naravnost nasprotuje ugotovitvi rzsodbe.

Ako v tem oziru pritožba zanika namero obtoženke, da bi bila hotela napraviti mejo nedoločno, onda se preko po zakonu ji odkazanih tal postavlja v nasprotstvo z dejanskimi navedbami rzsodbe.

Prav tako malo pa sme prezirati že zgoraj navedeno ugotovitev, da je bilo dejanje izvršeno v namenu, uveljaviti prejšnjo, za obtoženko ugodnejšo mejno črto. Ne glede na to, da je odstranitev mejnih znakov takšno ravnanje, ki spravi soseda ob važen dokaz meje in ga s tem oškoduje, izhaja že iz tega, če se hoče mejo v lastni prid popraviti, ob sebi dejstvo, da se s tem oškoduje soseda. Neizpodbojna ugotovitev, da je obtoženka nameravala prejšnjo mejo vnovič uveljaviti, vsebuje torej pojmovno tudi nakano oškodovati po zmislu §-a 197 k. z. Ta uvaževanja kažejo jasno, da je ničnostna pritožba neutemeljena.

Dr. M. D.

Izpred državnega sodišča.

O zahtevkih tretjih oseb proti občinam zaradi povračila oskrbnih stroškov tja pristojnih ubožcev je razsojati rednim sodiščem in sicer tudi tedaj, če je rzsodba o teh zahtevkih odvisna od javnopravnega vprašanja, ali bi morala občina po zakonu priskrbeti izdano oskrbo, oziroma podporo.

C. kr. državno sodišče je na predlog delavca Fr. S. v O. K. o negativnem kompetenčnem sporu med sodnimi in upravnimi oblastvi z odločbo z dne 1. julija 1908, št. 247, takole rzsodilo:

O zahtevku Fr. S. proti občini S. za povračilo oskrbnih stroškov za ubožno (zamrlo) M. P. so redna sodišča pristojna.

Dejanski stan.

Glasom pravnega akta okrožnega sodišča v G., št. Cg I 25. junija, tožil je Fr. S. občino S., da mu naj povrne oskrbne stroške, ki jih je bil izdal za 77letno dela nezmožno in v imenovano občino pristojno ubožico M. P. Tožnik je zahteval prvotno za povračilo oskrbnih stroškov od 5. majnika 1897 do 20. januarja 1906 znesek 1551 K 16 h, in se je pri tem skliceval na odločbo okrajnega glavarstva T., ki je bilo občini T. naložilo plačati 52 h na dan.

Okrožno sodišče v G. se je s sklepom z dne 13. marca 1906, o. št. Cg I. 25. junija proglasilo za nepristojno, češ, da o prvotnem vprašanju, je li bila M. P. res uboga in ali jo je bilo od občine preskrbeti, so poklicana razsojat politična oblastva, da torej cela zadeva spada v področje političnih oblastev. Tožnik se je torej z enakim zahtevkom obrnil na okrajno glavarstvo T. Toda tudi to je izjavilo, da je nepristojno, ker gre tu za zahtevek povračila po §-u 1042 o. d. z., ki ga je razpravljati sodiščem.

Ker pa more gotovo ali sodišče, ali pa okrajno sodišče v tej zadevi pristojno biti, predlagal je Fr. S. po svojem od nižje avstrijske odvetniške zbornice postavljenem zastopniku, naj se rzsodi, je li njegovo zahtevo proti občini S. rešiti sodnim ali upravnim potom.

Razlogi.

Tožbeni zahtevek se oslanja na § 1042 o. d. z., torej na predpis zasebnega prava. Njegov pravni naslov je, da je tožnik imel za oskrbo M. P. stroške, toda brez kakega javnopravnega odnošaja do občine S., torej napram njej kakor zasebni osebi.

Odločevati o zasebnopravnih zahtevkih je po splošnih pravnih načelih rednim sodiščem Naj si bo rzsodba o tožnikovem zahtevku zavisna od javnopravnega vprašanja, je li bila občina po zakonu primorana izdati od njega storjene stroške, vendar pa to vprašanje ne more nikakor premeniti zasebnopravnega značaja povračilnega zahtevka.

Ker pa ni nobenega posebnega predpisa, ki bi zahtevke tretjih oseb proti občinam za povračilo oskrbnih stroškov izključil iz pristojnosti rednih sodišč, je bilo treba spoznati, da so o le tem zahtevku soditi pristojna redna sodišča. A.